

Sygn. akt III W 684/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Marzena Rzepecka - Wiatrowska

Protokolant: Magdalena Borys

przy udziale oskarżyciela publicznego funkcjonariusza K. w W. - A. P.,

po rozpoznaniu w dniach: 21 grudnia 2016 r., 5 kwietnia 2017r.,

sprawy : J. O.

syna: K. i J. z d. T.

urodzonego: (...), w J.

obwinionego o to, że:

w dniu 15 czerwca 2016r. ok. godz. 18:30 na ul. (...) w miejscowości W., woj. (...), wykonywał przewóz autobusem marki R. o nr rej. (...), pomimo, iż nie ukończył wymaganego w związku z tym przewozem szkolenia, nie posiadał orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy, nie posiadał orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy oraz nie posiadał zaświadczenia o działalności dokumentującego okres aktywności kierowcy przed dniem kontroli,

tj. o czyn z art. 92 ust. 1 ustawy o transporcie drogowym

obwinionego J. O. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 92 ust. 1 ustawy o transporcie drogowym zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III W 684/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 czerwca 2016 r. pracodawca obwinionego J. T. S. - wydał mu polecenie, aby z ul. (...) z warsztatu samochodowego odebrał autobus i podstawił go na ulicę (...) do szkoły, bowiem z tego miejsca T. S. przedmiotowym autobusem miał zawieźć dzieci na wycieczkę szkolną. Kiedy obwiniony dojechał autobusem na wskazane miejsce przyjechała inspekcja drogowa, prosząc obwinionego o okazanie dokumentów. Obwiniony z racji, iż miał podstawić tylko pusty autokar, a nie przewozić dzieci, miał przy sobie jedynie prawo jazdy kategorii D uprawniające do kierowania powyższym pojazdem, nie posiadał zaś świadectwa o ukończeniu szkolenia w związku z przewozem ludzi, nie posiadał orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy, nie posiadał orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy oraz nie posiadał zaświadczenia o działalności dokumentującego okres aktywności kierowcy przed dniem kontroli.

Na miejsce kontroli przybył świadek T. S., który w tym dniu miał dokonać transportu dzieci do M.. Świadek przybył jeszcze przed przybyciem dzieci i podczas trwania kontroli. Rzeczywistym kierowcą , który w przedmiotowym dniu zawiózł dzieci na wycieczkę był T. S..

Dowód:

wyjaśnienia obwinionego k.27-28

zeznania świadków:

G. P. k. 7,28

T. S. nagranie z dnia 05.04.2017 min 00 01 18

protokół kontroli drogowej k.2-3

sprawozdanie z kontroli k.4

kopie prawa jazdy k. 5,6

Obwiniony J. O. przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wyjaśniając , iż w dniu zdarzenia miał tylko podstawić pracodawcy T. S. autobus na ulicę (...) skąd ten miał dokonać transportu dzieci na wycieczkę. Dodał, iż mówił kontrolującemu, że to nie on miał wieźć dzieci, ale i tak przeprowadzono kontrolę. Dodatkowo wyjaśnił , iż dokumenty podane w zarzucie są potrzebne kierowcy tylko jeżeli ma on przewozić dzieci w formie zarobkowej, oraz że już wyrobił te dokumenty. W dniu z zarzutu nie wykonywał transportu lecz miał podstawić pusty autobus, a na kierowanie autobusem posiada prawo jazdy kat. D.

Dowód: wyjaśnienia obwinionego k. 27-28

orzeczenie psychologiczne k.24

orzeczenie lekarskie k.25

świadczenie kwalifikacji zawodowej k,26

Sąd zważył co następuje:

Bezspornym w sprawie jest fakt, iż w dniu 15 czerwca 2016 r. obwiniony J. O. kierował autobusem marki R. o nr rej. (...) . Poza wszelką wątpliwością jest również, iż w trakcie kontroli nie posiadał on przy sobie dokumentów w postaci świadectwa o ukończeniu szkolenia w związku z przewozem ludzi, nie posiadał orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy, nie posiadał orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy oraz nie posiadał zaświadczenia o działalności dokumentującego okres aktywności kierowcy przed dniem kontroli.

Trzeba jednak ponad wszelką wątpliwość ustalić, czy obwiniony w dniu 15 czerwca 2016 r. miał dokonać przewozu dzieci, a tym samym czy wykonywał on transport drogowy, czy też jak wynika z zeznań świadka T. S. i wyjaśnień samego obwinionego miał tylko dostarczyć autobus, w określone miejsce tj. na ulicę (...).

Sąd w tym zakresie dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego J. O. i zeznaniom T. S., jako logicznym, spójnym, wzajemnie się uzupełniającym częściowo mającym potwierdzenie w zeznaniach świadka G. P..

Z zeznań T. S. i wyjaśnień obwinionego wynika, iż w dniu zdarzenia transport drogowy , autobusu, którym dzieci jechały na wycieczkę szkolną miał dokonać T. S. . Świadek ten podał, że ze względu na inne obowiązki służbowe zlecił obwinionemu J. O., aby odebrał autobus z warsztatu i podstawił go na ulicę (...).

Także świadek G. P. k. 28 zeznał, iż T. S. mówił mu, że zaszła taka konieczność, żeby obwiniony przyjechał autobusem, jednakże w żaden sposób kwestia ta nie została na miejscu wyjaśniona w sposób nie budzący wątpliwości, a poprzestano jedynie na ustaleniu, że kierującym był obwiniony. Świadek potwierdził, iż przewozu dzieci dokonał faktycznie T. S.. Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika zaś, iż w dniu kontroli zamiarem obwinionego nie był transport dzieci, a podstawienie autobusu z warsztatu samochodowego na umówione miejsce.

Zgodnie z ustawą o kierujących pojazdami z dnia 5.01.2011r art. 6 pkt 1 ppkt 10 autobusem może kierować osoba posiadająca prawo jazdy kategorii D. W rozstrzyganej sprawie obwiniony posiadał ważne prawo jazdy z kategorią D, a więc tym samym mógł poruszać się autobusem, nie wykonując jednocześnie transportu drogowego. Sam fakt poruszania się autobusem z góry nie przesądza, że kierowca wykonuje przewóz drogowy, tym bardziej, iż jako pracownik otrzymał on od pracodawcy świadka T. S. polecenie jedynie odbioru z warsztatu autobusu i podstawienie go mającemu przewóz drogowy w tym dniu wykonać T. S..

Oczywiście odmiennym byłaby sytuacja, gdyby obwiniony miał zamiar świadczyć transport z dziećmi i w tym celu jechał pustym jeszcze autobusem. Jednakże z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika zgoła odmiennie.

Mając na uwadze, iż obwiniony w dniu zdarzenia nie świadczył odpłatnego przewozu pasażerskiego, a więc tym samym nie podlegał on przepisom ustawy o transporcie drogowym Sąd uznał, iż obwiniony nie wypełnił swoim postępowaniem znamion czynu z art. 92 ust. 1 ustawy o transporcie drogowym i nie był zobowiązany do posiadania przy sobie dokumentów o których mowa w zarzucie stąd Sąd uniewinnił go od popełnienia zarzucanego mu czynu zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek Skarbu Państwa.